

gere i Danmark. Det er vigtigt, at vi i dag er enige om, at det ikke må være en behandling, der kommer til at stå alene, men en behandling, som skal kombineres med andre former for behandling og social støtte.

Politisk har der været debatteret om emnet længe, og der skal ikke være tvivl om, at Dansk Folkeparti har været meget skeptisk over for den behandling, der nu skrives til. Vi havde gerne set, at den hidtidige behandling og de tilbud, der havde været knyttet til den, havde været mere effektive og havde fået forbedret forholdene for narkomanerne i det danske samfund. Det har imidlertid ikke været tilfældet, og slet ikke i forhold til de allermest belastede narkomaner, og det var med den viden i baghovedet, at Dansk Folkeparti opfordrede Sundhedsudvalget til at foreslå en høring, hvor også de udenlandske erfaringer på området kunne blive belyst.

Det var en høring, som blev tilrettelagt af Teknologirådet tilbage i maj 2007, og som på alle måder var meget informativ og nyttig. Vi fik hørt fra mange kompetente personer, som gav deres holdninger til kende. De fleste var positive over for et forsøg med lægeordineret heroin og over for, at det skulle iværksættes, og de udenlandske eksperter fra Schweiz, Holland og Tyskland kunne berette om en positiv effekt i deres lande. Det var en høring, som Dansk Folkeparti meget gerne ville afvente, før vi ønskede at tage endelig stilling til dette meget svære, følsomme og også meget vidtrækkende forslag, som vi nu behandler i dag. Vi gjorde det så i sommeren 2007 efter en meget grundig debat i vores folketingsgruppe og også med høringsdeltagernes mange udsagn som vores baggrund.

Dansk Folkeparti erkender, at det er blevet nødvendigt med nye behandlingsformer for at bedre forholdene for de stofmisbrugere, som er så langt ude i deres misbrug, og som har så ringe en sundhedstilstand, at de ikke har kunnet profitere af den hidtidige behandling og de hidtidige tilbud. Derfor valgte Dansk Folkeparti så i oktober 2007 at fremsætte sit eget beslutningsforslag, som meget klart redegjorde for baggrunden for vores tanker. Så kom valget, og derfor blev det jo så desværre ikke førstebehandlet. Men regeringen blev jo – og jeg tror måske lidt på baggrund af vores beslutningsforslag – klar over, at der kunne dannes et flertal uden om regeringen, og derfor kom den daværende sundhedsminister så også i valgkampen lige pludselig med en ordentlig holdningsændring, hvor

han meddelte, at nu ville regeringen godt gå ind for en ordning med lægeordineret heroin, og det er jo så glædeligt nok.

Vi sagde i oktober 2007 i vores forslag – og det mener vi fortsat – at det bør være en forsøgsordning, for selv om de udenlandske erfaringer har vist, at det er vejen frem, er det jo ikke sikkert, at det nødvendigvis også vil have samme effekt i Danmark.

Da det er som en del af satspuljen, den her ordning skal udmøntes, skal ordningen jo så også tages op til drøftelse mellem satspuljepartierne senere, også hvis man ønsker, at ordningen skal fortsætte. Og Dansk Folkeparti noterer sig, at der i bemærkningerne til forslaget står, at der i 2011, altså 2 år efter at behandlingsformen er blevet indført, skal afgives en statusredegørelse om behandlingens effekt og det eventuelle behov for justeringer af retningslinjerne for behandlingen, og det er selvfølgelig en redegørelse, som vi ser meget frem til at se.

Vi håber meget, at alle partier til den tid vil være helt åbne over for ændringer og justeringer, da det er meget vigtigt, da det jo er mennesker, det drejer sig om, som vi behandler, og som vi snakker om i dag, og det er også vigtigt, at de medmennesker, som måske ikke profiterer af behandlingen, ikke skal vedblive med at være i sådan en ordning.

Så synes jeg også, at vi har et hensyn at tage over for de interessegrupper, som har argumenteret mod ordningen, for det har der jo også været nogle der har gjort; så dem synes jeg også vi skylder en vis respekt.

Ja, det vil i dag så selvfølgelig være muligt at komme med nogle bemærkninger om, hvorfor vi ikke har gjort det noget før, og hvorfor vi ikke har taget stilling før. Men der mener Dansk Folkeparti, at det først er nu, at tiden er moden til det, at vi har de ting og de faglige bevæggrunde for at gå ind for det her forslag. Og jeg synes selvfølgelig, det er dejligt, at vi har en sober og pæn debat om emnet i dag, for det er jo en gruppe i vores samfund, som vi må sige er så langt ude, og som har så ringe en livskvalitet og sundhedstilstand, som vi snakker om, så det skylder vi også dem.

Så vi glæder os til det fortsatte udvalgsarbejde og vil selvfølgelig også meget gerne se på, hvordan disse midler, som også Socialdemokraternes ordfører snakkede om, skal fordeles rundt omkring i landet, sådan at vi er sikre på, at vi får hjulpet flest mulige medmennesker.